

સૂર્યોદય

અથવા

શ્રા મહાવીર સ્વામીનું હાલરિયું.
અને
મુનિ શ્રી રાજવિજયની ગુંહલીઓ.

કવિ
મહારાષ્ટ્રીય જૈન.

મુદ્રક અને પ્રકાશક

લેચંદ હીરાચંદ વાંકવડકર, “કલાપ્રકાશ” પ્રેસ
માલેગામ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૦૬૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૮૧૨ શૂચી ૬૨

વિષય ૮૨ : ૪

૭૦૬૯ ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

વીર સૂર્યોદય

અથવા

શ્રી મહાવીર સ્વામીનું હાલરિયું.

(હાલો હાલો હાલો મારા નંદન વીરને, એ દેશી—)

- જાગો જાગો ગુણીજન ઉદય થયો દિનરાજનો
ત્રિશલા-પ્રાચી પ્રસવી વીર-નલોમણિ આજ. આંકણી
નાઠો તિમિર ગયો તે દુર્જન મનમાંહે વસ્યો
મુનિજન-હૃદયકમલ વિકસીત થયા છે આજ— ૧
- સજ્જન-ખગગણુ મંજુલ ઉચરે વાણી મીઠડી
નાઠા પાખંડી-ધૂવડ જઈ સંતાણ્યા દિસે— ૨
- રાજા સિદ્ધારથના ઘરમાં મંગલ તૂર જે
વાજે ભેરી ભુંગલ માદલ વિધવિધ સૂર— ૩
- માતા ત્રિશલા દેવી હર્ષ ન અંગે માય છે
ગાતી સધવા ગોરી મંગલ ગીત રસાળ— ૪

- જર્મ દેવેન્દ્રસભામાં શુભ પોહોર્યો સંદેશડો
દેવી દેવો ઇંદ્રાણીને હરખ ન માય— ૫
- ત્રિભુવન-નાયક લાયક વીરપ્રભુ જન્મ્યા યદા
સુખનો ક્ષણ તે નારક લોકતણો પણ ખાસ— ૬
- નાયે ઇંદ્રાણી બહુ વિધવિધ નાટક રાસડા
ધરતી તાલ મનોહર સુસ્વર મંજુલ ગીત— ૭
- આવ્યો ધર્મધુરંધર જગમાં વીર સુહંકરો
આવ્યો દેવતણો પણ દેવ નૃપતિ ત્રણ લોક— ૮
- ત્રિશલા મણિમય કંચન રત્નજડિત હીંડોલડે
પ્રભુને હુલરાવે બહુ ગાર્હ પ્રેમ સુગીત— ૯
- જે જીન વિશ્વજ્ઞાને હુલરાવે ત્રણલોકને
જે છે વિશ્વ વિભૂતિ મગલ વિશ્વાધાર— ૧૦
- એવા વીર પ્રભૂને હુલરાવે હીંડોલડે
દીસે સાગર આગળ લવણુતણી આ ભેટ— ૧૧
- જે પ્રભુ વિશ્વામરણ કૃપાથી ઢાંકે લોકને
તેને રેશમનું શું વસ્ત્ર કહો સોહાય— ૧૨
- જે પ્રભુ ચિંતામણિ ને કંચન વર્ણ સુહંકર
એવા જીનને કંઠી કટક કેમ સોહાય— ૧૩
- નિર્મળ કંચન શોભે જગમાં સુંદર સાર જે
તેને ખોળ ચઢાવા સરખું દીસે એહ— ૧૪
- પ્રભુને આપે ધૃતમય વિવિધ ઘણા પકવાનને
લાવે ભરી ભરી થાળો ગંધ મનોહર વાન— ૧૫

- જે છે તૃપ્ત સદાના જ્ઞાનામૃત પીતા ભલા
તેવા પ્રભુ આગળ શું શોભે જડ પકવાન— ૧૬
- ધરતાં અગુરૂ મનોહર મૃગમદ મિશ્રિત ધૂપને
મહકે વાયુ સુગંધિત ચિત્તપ્રમોદક સાર— ૧૭
- જે પ્રભુ ત્રણભુવનની દુર્ગંધી હરનાર છે
તેના આગળ શું આ કરવો ધૂમ પ્રસાર— ૧૮
- જેને તિભુવન પણ છે સર્વ રમકડા સારીખા
તેને મેના પોપટ શું આપો રમવા કાજ— ૧૯
- જે છે પંચ પકવાને તૃપ્ત અને વળી પુષ્ટ જે,
તેના આગળ પીરસો કુકસા ને વળી ઘેસ— ૨૦
- જે પ્રભુ ત્રણ ભુવનમાં ઉજ્જવલ દીપક જ્યોત છે
તેના આગળ ધૂત ને મરીમય બાળ્યો દીપ— ૨૧
- પ્રભુજી ત્રણ જ્ઞાનથી પૂર્ણપણે જન્મ્યા અછે
પ્રભુની જગમાં ન દીસે ખીજ કોઈ જોડ— ૨૨
- માતા ત્રિસલા! તારા ઉજ્જવલ કુખને ધન્ય છે
જેણે જનમ્યો આવો ત્રણ ભુવનનો નાથ— ૨૩
- રાજા સિદ્ધારથ! તુજ કુલ-દીપક આધાર છે
એને જીવથકી પણ અધિકો પાળો આપ— ૨૪
- પ્રભુજી જીવો જગમાં ચંદ્ર સૂર્ય લગે વીરજી
સેવા બાલતણી કરો ગ્રહણ પ્રભુ વડવીર— ૨૫

ગુંહલી.

મુનિ શ્રી રાજવિજય-સમેત શિખર પ્રવાસ,

(પ્રભુ પાસનું મુખનું જોવા.)

મુનિ રાજવિજય ગુરૂ આઠ્યા

સહુ સંઘ તણે મન લાઠ્યા ॥ આંકણી ॥

મુનિ પંચ મહાવ્રતધારી

ધર્મધોરી અને બ્રહ્મચારી ॥

ગિરિ સમેતશિખર પદસેવા

ભાવ જાગ્યો દર્શન લેવા ॥

ગુરૂ ચાલ્યા મુખે પાદચારી

બહુ ભાવદયા દિલ ધારી ॥ ૧ ॥ મુનિ ॥

શીત તાપ તણા બહુ કષ્ટ

ગુરૂ સહુન કરે છે સ્પષ્ટ ॥

ધરણીમાં કંટક ખૂંચે

રવિ તાપ મસ્તકપર સીંચે ॥ ૨ ॥ મુનિ ॥

મુનિ મનમાહે એક વિચાર

કરવો છે નિત્ય વિહાર ॥

ગિરિરાજના દર્શન લેવા

અભિલાષ છે મનમાહે એવા

॥ ૩ ॥ મુનિ૦ ॥

ભૂખ તરસના પરિસહ મોટા

મન નાણે ગુરુ ગુણ મોટા ॥

ગિરિ તુંગ અને બહુ જાડી

અતિ વિકટ અને બહુ જાડી

॥ ૪ ॥ મુનિ૦ ॥

વાઘ અસ્વલ ને શીઆળા

કેઈ ભુજંગ છે વિકરાળા ॥

ભૂતપ્રેત અને બહુ જાતી

ઉપસર્ગ કરે બહુ જાતી

॥ ૫ ॥ મુનિ૦ ॥

ગુરુ મેરુ પરે સ્થિર થંભ

કરે લીલા થઈ અદ્ભ ॥

મુનિ ચાલે ધરી અતિ વેગ

દર્શ લેવા થયા છે સતેગ

॥ ૬ ॥ મુનિ૦ ॥

એવા કષ્ટ અનેક સહીને

મુનિ આવ્યા છે દર્શ લઈને ॥

બહુ ગામ નગર પુર જોતાં

ઉપદેશ જનોને કરતા

॥ ૭ ॥ મુનિ૦ ॥

ધન્ય એ ગુરુ જગ ઉપદેશે

અંતે મોક્ષ તણા સુખ લેશે ॥

મનવચન ને કાય પવિત્ર

નહીં એવા દિસે સર્વત્ર

॥ ૮ ॥ મુનિ૦ ॥

ગુણ ગાવા જડે નહી શબ્દ

મુનિ શાંત મહંત સુલખ્ધ ॥

એહવા મુનિપદને નમીએ

બાલ ક્રોધ કષાયને દમિએ

॥ ૯ ॥ મુનિ૦ ॥

ગુંહરી.

મુનિ રાજવિજયની.

ગુરુમાતા કહે નંદન મારો સુખ દેશે મુજ સારો,
 સુખ દેશે મુજ સારો કનહૈયો કરશે સર્વ પસારો—ટેક
 મુજપતિ પાછળ એ મુજ દીવો અ ધ તણો આધારો,
 અ ધ તણો આધારો કનહૈયો કરશે સંસાર ખ્યારો ॥૧॥
 વહુ લાવી મુજ ખંધ ઉપરનો ઉતરશે હવે ભારો,
 ઉતરશે હવે ભારો કનહૈયો દ્રવ્યાર્જન કરે સારો ।
 એટલામાં સમતા મનજગી સંસાર દીઠો અકારો,
 સંસાર દીઠો અકારો બાળકને સંજમ લાગ્યો ખ્યારો ॥૨॥

માતા ગાળે નેત્ર આંસુડા મોહ ન કીધો વિકારો,
 મોહ ન કીધો વિકારો મુનીશ્વર ધર્મઆકાશે તારો ।
 સંસાર વિષવેલીને મુકી કલ્પવૃક્ષ મન ખ્યારો,
 કલ્પવૃક્ષ મન ખ્યારો મુનીશ્વર ધર્મ તણો સુખકારો ॥૩॥
 રાયચંદ નામે જે બાલક વિજય પતાકા ધારો,
 વિજય પતાકા ધારી મુનીશ્વર રાજવિજય થયો ખ્યારો ।
 ગુર્જર મંડુધર ઉત્તરદેશે વંગદેશમાહે સારો,
 વંગદેશ અને દક્ષિણદેશે ધ્વજ ફરકાવ્યો સારો ॥ ૪ ॥
 ભવદવતાપ ખુઝાવણુ રૂઠો સમતા મેઘ છે સારો,
 સમતા મેઘ છે સારો મુનીશ્વર સીંચે ધર્મ અંકુરો ।
 વિજયાનંદ તણો બાલક જે ગુરૂચરણે રત ધારો,
 ગુરૂચરણે રત ધારો ભવિકળન ટળશે મોહ અકારો ॥૫॥

ગુંહલી.

મુનિ રાજવિજયની.

(વાલમ વેલેકારે આવળે—એ દેશી)

દૃવગુરૂ ધર્મમાં ગુરૂ વડા, જેહ છે ધર્મ દાતાર રે ॥ ધૃગા

દેવપણુ ઓળખાવે ગુરૂ, ગુરૂકૃપા મુક્તિ આધાર રે ॥
 સર્વ સંસારમાં એ રૂડા, સત્ય જીન ધર્મમાં સાર રે ॥૧॥
 કદવેલી જીશા સદ્ગુરૂ, સર્વ ઈચ્છીત હાતાર રે ॥
 મોહની નિંદમાં જે સુતા, તેહના બોધ કરનાર ॥ ૨ ॥
 અમિત જીનશાસ્ત્ર સંહાર જે, તેહના પ્રગટ આધાર રે ॥
 અર્થ દષ્ટાંત રૂડા કરે, દાખવે સત્ય ને સાર રે ॥ ૩ ॥
 સરસ મધુ વચનથી બોધતા, જેહના અમિત ઉપકાર રે ॥
 ભવભય જેહની દષ્ટીથી, નાશ પામે તેણી વાર રે ॥ ૪ ॥
 એહવા રાજવિજય ગુરૂ, આવિયા પુણ્યપુર માંહે રે ॥
 બોધવા જન તણે પ્રેમથી, પુણ્ય સુપસાયથી આહે રે ॥૫॥

ગુંહલી.

મુનિ રાજવિજયની.

વંદિએ, વંદિએ, વંદિએ રે,
 બેની રાજવિજય મુનિ વંદિએ ॥

સમતા સંગી, આતમ નંદી,
 વંદી પાપ નીકંદિએ રે ॥ બેની રાજ ૦ ॥ ૧ ॥

અનુભવ શુદ્ધ દશા જસ બાગી,
 પાતક પુંજ નિકંદિયે રે ॥ ઝેની રાજ૦ ॥ ૨ ॥
 શાસ્ત્ર અભ્યાસ વિથક્ષણ મુનિવર,
 દેખી પટલને નંદિયે રે ॥ ઝેની રાજ૦ ॥ ૩ ॥
 જ્ઞાતા સૂત્ર સિદ્ધાંત જે વાચે,
 અમૃતરસ નીસ્યંદિયે રે ॥ ઝેની રાજ૦ ॥ ૪ ॥
 ભવપ્રપંચની ગૃહ કથા જે,
 વાચે તે સુણી આનંદીયે રે ॥ ઝેની રાજ૦ ॥ ૫ ॥
 હૃદયકમલ વિકસે સાંભળતાં,
 ભરમ તિમિરને નંદિયે રે ॥ ઝેની રાજ૦ ॥ ૬ ॥
 બાલ નમે અતિ વિનય ધરીને,
 ગુરૂકૃપાથી આનંદીયે રે ॥ ઝેની રાજ૦ ॥ ૭ ॥

ગુંહલી.

શ્રી પર્યૂપણપર્વની.

(બીજી ચંદન પુજના રે—એ દેશી)

રૂડો શ્રાવણ આવિયો રે ॥ સફલ થયો અવતાર ॥
 પશુસણ પર્વમાં રે ॥ ધૃ૦ ॥

શાસ્ત્ર શ્રવણુ ગુરૂ વંદવા રે ॥ સમય મનોહર એહ ॥
 આરંભ સકલ નિવારવા રે ॥ પાતકને હણે જેહ ॥ ૧ ॥
 રૂમઝૂમ મેઘ ઝરે ઘણા રે ॥ કૃષ્ણ ઘટા ધરી છાય ॥
 તિમ ગુરૂવાણી મેઘથીરે ॥ વરસે શાસ્ત્ર પયોદ ॥ ૨ ॥
 વ્રત પચખાણુ કરે ઘણા રે ॥ ધર્મ દયા મનમાય ॥
 જનમંદિર ઓચ્છવ ઘણા રે ॥ આંગી રચના થાય ॥ ૩ ॥
 નૈવેદ્ય ફળ ફૂલે કરી રે ॥ પૂજે શ્રી જગનાથ ॥
 શાધર્મિક વાતસલ્યતા રે ॥ પ્રભાવના બહુ ભાત ॥ ૪ ॥
 કલ્પસૂત્રની વાચના રે ॥ ગુરૂમુખથી સુણી સાર ॥
 વીરાદિક જનદેવની રે ॥ રૂડી કથા મનોહાર ॥ ૫ ॥
 શ્રાવક કરણી એહ છે રે ॥ શાસ્ત્ર તણે અનુસાર ॥
 આનંદવિજય સેવક તણી રે ॥ વાણી સુણો ધરી ખ્યાર ॥ ૬ ॥

શ્રી વીરપ્રભુનું સ્તવન.

(ગુણવંતી ગુજરાત, અમારી—એ દેશી.)

ત્રિશલા નંદન વીર, પ્રભૂજી ત્રિશલા નંદન વીર ।
 સિદ્ધારથકુલચંદ, પ્રભૂજી ત્રિશલા નંદન વીર—ટેક

પંચમ કાલ કરાલ વિલોકી, કરવા જન ઉપકાર ।
 ક્ષત્રીય કુંડમાં પ્રભુ અવતરિયા, અનુકંપાભંડાર ॥ ૧ ॥
 વાઘ ને છાજ જીનેશ્વર પાસે વીસરતા નિજ વેર ।
 રોગજરા નાસે બહુ દૂરે દુઃખ જાએ ચોમેર ॥ ૨ ॥
 પરિષદ બાર પ્રકાર ખીરાળે પ્રભુજી સન્મુખ ચાર ।
 દિવ્ય ધ્વની ગંભીર દેશના સર્વ દુઃખ હરનાર ॥ ૩ ॥
 સ્વાદવાદ નય મુક્ત મનોહર તત્વ અપૂર્વ રસાળ ।
 ભવસાગરમાં જેહુ તરી સમ આલંબન વિશાળ ॥ ૪ ॥
 એવા પ્રભુને નિશિદ્ધિન ભજીએ સીઝે વંછીત કાજ ।
 જીતી રિપૂને વિજય લહીજે બાલ વિનતી છે આજ ॥ ૫ ॥

વીર ચમત્કૃતિ.

(આજ રયામ મોહ લીનો ખાંચરી—એ દેશી.)

નવલ આજ શૂં અપૂર્વ શ્રી જીનેંદ્ર વીરનું ॥
 વિમલ ભાવ દેખતાં પ્રપુલ્લ ચિત્ત ધીરનું—એ ટેક

કમલ જલ વિષે વિશુદ્ધ ઉગતાં દિસે બહુ ॥
 કમલથી નદી કદી ન નીકળે કહે સહુ ॥ ૧ ॥
 વદનં કમલથી વહે અખંડ જ્ઞાનની નદી ॥
 નવલ દેખતાં ભવીક ચિત્ત ખેદ ના કદી ॥ ૨ ॥
 ભવિકને જીનેશ તારતા ભલે ભવાઙ્ગિધથી ॥
 તારે હૃદયમાં ધરી જીનેશ ભક્ત પ્રેમથી ॥ ૩ ॥
 દયાસમુદ્ર વીર કોઇને હણે ન ચિત્તથી ॥
 કષાય પાપ બાપડા હણ્યા જીને સુવેગથી ॥ ૪ ॥
 અપૂર્વ કૌતુકી પ્રભુ જીનેંદ્ર નિત્ય વંદિયે ॥
 બાલ કાવ્ય પ્રેમથી ભણી સુશાંતિ પામિયે ॥ ૫ ॥

